

Buzzword bingo

Huisman

Zuchtend pakte hij zijn zakagenda en legde die strategisch voor zich op de vergader-tafel, hopen de dat anderen zijn hint begrepen. De vergadering over het strategisch beleidsplan 2021-2025 had al lang genoeg geduurd, maar uit ervaring wist hij dat de eerste bijeenkomst vaak de langste was. Vandaag zouden ze bespreken welke thema's ze zouden kunnen aanstippen in het plan voor de komende jaren. Een voorspelbaar proces. Gisteravond had hij nog even snel twintig begrippen opgeschreven die vast wel geopperd zouden worden. En ja hoor, een score van 93,75 procent, veel hoger dan hij normaliter met *buzzword bingo* presteerde! Toegankelijkheid, studiesucces, flexibele opleidingstrajecten, ontwikkeling talenten, activerend leren, levenslang leren, regionale rol, internationaal competitief, samenwerking bedrijfsleven, aansluiting arbeidsmarkt, duurzaamheid, diversiteit, big data, werkdruk en kwaliteitscultuur stonden allemaal op de longlist. Alleen Pouilly-Fumé was door de aanwezigen nog niet genoemd. Hoe dat nu op zijn lijstje kwam?

Strategische plannen had hij altijd al onzin gevonden. Waarom zou je nu in vijftig pagina's aan je concurrenten vertellen wat je van plan bent? En omstandig aan je geld-schieter uitleggen dat je echt wel doet wat hij van je verwacht? En waarom moet het zo'n lijvig document worden en waarom is een duur reclamebureau nodig om het geheel op te leuken? De Universiteit van Oxford zegt het in vijf kantjes, zonder foto's en in zwart-wit (uitgezonderd het logo van de universiteit). En wat is de houdbaarheidsdatum van zo'n plan? Hij had het vorige strategische plan van de Universiteit Maastricht nog even bekeken en daar stond toch echt niet in dat ze twee ton zou reserveren voor het afbetalen van ransomware. Ook had de Universiteit Hasselt in het recentste beleidsplan niet genoemd dat ze op zoek zou gaan naar een nieuwe hoogleraar Economie en beleidsmanagement.

Hij had al vaak een efficiëntere aanpak gesuggereerd voor het tijdrovende proces van strategievorming. Zo had hij al eens geopperd om het laatste strategische plan weer uit te geven (met aanpassing van de data, uiteraard) of – om geen argwaan te wekken – een ouder plan van voor het digitale tijdperk. Het vertalen van het korte strategische plan van de Universiteit van Oxford leek hem ook een redelijk alternatief. Ook had hij eens voorgesteld om een strategisch plan te genereren met behulp van software. Er is al software die wetenschappelijke nepartikelen kan genereren, een strategisch plan faken kan dus niet zo moeilijk zijn. Geen van

Alleen Pouilly-Fumé was ter vergadering nog niet genoemd. Hoe dat nu op zijn lijstje kwam?

deze creatieve oplossingen kon de goedkeuring wegdragen van zijn bestuurlijke collega's.

Hij keek uit naar de laatste fase van het strategieproces: het zoeken van gepaste citaten bij de tekst. Nee, geen afgezaagde quotes van Nussbaum, Yates, Shaw, Roosevelt of Churchill. Hij zou dit jaar eens zijn best doen. De Top 2000 was net afgelopen en hij had al een paar potentiële oneliners genoteerd, eens zien wat zijn collega's ervan zouden vinden. *Any way the wind blows? We are all just prisoners here, of our own device? Sometimes all of our thoughts are misgiven? Comfortably numb? And the vision that was planted in my brain still remains? Back to the world that's much too real?*

Jeroen Huisman

is hoogleraar sociologie, verbonden aan het Centre of Higher Education Governance Ghent, Universiteit Gent en vaste columnist van Th&ma